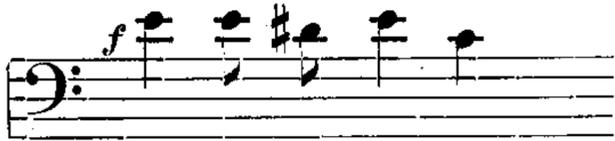

3. V pile zakřikl kdosi:

pusť trochu vody!

6. Mladá žena přikazuje:

ale přidte hned!

7. Žena volá příkazem dcerku:

Káčo, sem pod' — pod'!

Ostré, náhlé vzepjetí mysli v příkazu hraničí svými drobnými tvary na výbuchy vášni, ve kterých není rozmyslu, není uvažování slov. Vysype se celý roj slov nápadně zdobněných tvarů. Více uvažuje h r o z b a.

1. Kluk, jinak nepatrný, asi čtyřletý, bojovně a hrozivě k druhému se staví:

— a ty mě budeš bíť?

2. Jiný vyrostlejší kluk doráží na druhého:

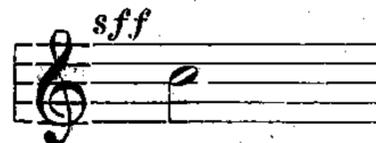
Co já su, co já su, co já su?

3. První kluk zuřivě:

Za-ho-díš ten kameň!

Druhý na to:

Náč?

Otec vozka jemuž syna zavraždili, s kleslou myslí vykládá:

— žena ro-ža-la —

pohlédl na mrtvého — »ty pr-sa — «